

μιά άλυσίδα απ' το λαιμό, ή οποία ζαίνεται από μιά άγγόνη...

Καταλαβαίνετε τώρα το αποτρόπαιο μαρτύριο; 'Ο κατόπιος, πού εκτίθεται από τέ προί ως το θρόνι στον γλογορό ήλιο, είναι υποζοφρομίνος, άν δεν θέλει να πηγή, να παραιμένη τελείως άζήνητος. Ξέρει πολύ καλά, ότι άν λάθει την παραμυθη ζήνησι, το εφέρετρος θα ξεγλιστρήσει από τον λαδομένο άξονα κι ότι θα ζορειαστή από την άλυσίδα στο γενό. Κάθε στιγμή του περνάει, γάθε ανατριζίασμά του, γάθε φρόσημα άνέμου στην αήλη της φιλιάς, τόν κάνει να φαντάζεται ότι κοιμάται γά ξεγλιστράει το εφέρετρό του.

'Ο Άρθορ Μάιλλεφερτ όστοςό κατώφλοος να σταθή άζήνητος επί δάδεκα δλόζληρες όφες μέσα στο εφέρετρό του μ' έναν άνατάστο ήροσιό. 'Επειτα όιος τόν έβιασε μιά σοκοδιήνη και λιποθύησε. 'Ετό εφέρετρος τότε αναποδογύησε κι ό τραχιος κατόπιος ζορειάστηκε από την άλυσίδα, μπροστά στα μάτια του έγγληματιζού Χιγγανιπόθα.

Μιά ένας τόσο μαρτυρικός θάνατος δεν μπορούσε να παραμείνη κρυφός, κι' οι δύο βασανιστά του Άρθορ Μάιλλεφερτ, ό διεθνήτης της φιλιάς κι' ό άρχηγόλαζας, συνελήθησαν άμέσως σαν δύο ζωνοί έγγληματία. 'Ο τρώος όιος ποδ' αυτό οι δύο δήμοι ένέσπειραν σ' όλους τους καταδίκους, ήταν τόσο μεγάλος, όστε όταν είζοσι σύντροφοι του δικτυχιωμένου Μάιλλεφερτ εκλήθησαν από την άνάορι να καταθέσουν τί έγνωρίζαν γι' αυτά τα μαρτύρια, άρνήθησαν έπιμόνα να προδοήν σε άποκαλήφεις. 'Ενας άπερίγραπτος φόβος τους ζοροτούσε το στόμα γλειστό. 'Ετρεμαν σαν το φύλλο στην ιδέα ότι ό Κορσόν κι' ό Χιγγανιπόθα θα τους έξεροζοζοντο άργότερα με τόν πιο άπάνθρωπο τρόπο.

'Ο άνακριτής λοιπόν άναγκάστηκε να τους διαβεβαίωση πολλές φορές ότι δεν διέτρεχαν κανένα ζίνδνο, ότι ανέλαμβανε να τους προστατεύσει ό ίδιος προσωπικός κι' ότι τέλος θα διάτασσε τη μεταφορά τους σε μιά άλλη φιλιά.

Αυτή ή υπόσχεσις έλεσε όλες τις γλώσσες. Οι είζοσι σύντροφοι του Μάιλλεφερτ έβαναν τότε άνατορμιαστικές αποκαλήφεις και προειγόσφισαν ένα ποός ένα όλα τα σκληρά μαρτύρια του Κορσόν και του Χιγγανιπόθα, καθώς και τους άλλους φόνους των, που είχαν παραμείνει ζωνοί ως εκείνη την ήμέρα.

'Απ' αυτές λοιπόν τις καταθέσεις φανείτα καθάρα, ότι ό Κορσόν κι' ό Χιγγανιπόθα θα πληρώσουν ζοφροση τα έγγλημάτα τους άπάνο στην ήλεκτροκή σωφέλα κι' ότι ή φιλιάς του Στουίνματ του Τζάσον-θάλ είναι ή πιο τρομαχτική φιλιάς του Νέου Κόσμου. ΤΖΑΚ ΣΚΡΗΝ

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

'Ενας καζοφρογος κάποτε, λίγες στιγμές ποδ' της εκτελέσεως του, ζήτησε κάτι γιατί δωροδός.

Του πρόσεραν τότε ένα ποτήρι μύρα, γιατί νερό δεν έτυχε να έχοιν.

—Μύρα να ποί; είτε ό μελλοθάνατος. 'Αδύνατον, κίρσι μου. 'Εχω άκούσει από ένα γιατρό, ότι ή μύρα προζαλεί σωθούς παθήσεις τών νεφρών!...

'Ενας ζοριζός μιά μέρα πήγε να έπισκεφθ ή ένα φίλο του γιατρό, φέροντάς τον για πεσσία μιά τραμιάνα ζοσι.

—Είνε από το ίδιο εκέινο ποδ' μοίφερες τις προάλλες; τόν ρώτησε ό γιατρός.

—Ναι.

—Δέν είναι καλό το ζοσι σου, ξέρεις... Με άρωστήσε.

—Μπα! Τότε να το σωστήσεις στους γνωστούς σου, άπάντησε ό έξυπτος ζοριζός. 'Ετσι κι' εσύ θ' αζήνησς την πελατία σου κι' εγώ θα μπορέσω να ζοδεφω το ζοσι μου.

'Ενας μπροζής μιά φορά, άφοθ ήπε άζοζετο ζοσι, έγειρε κι' άποζομήθηκε άπάνο στο τραπέζι του καμψιέου. 'Όταν ξύπνησε, ρώτησε τόν κάπελα τι του ζοσοτούσε.

—Πέντε δάδες, του άπάντησε εκέινος.

—'Αστειύεσαι; 'Εγώ ξέρω τη ζοφρηζιζότητα του στομάζου μου. Άν παίρνει περισσότερο από τέσσορες δάδες.

—'Εχετε δίηνο, του άπάντησε ό κάπελας. 'Η τέσσορες δάδες πήγαν στο στομάχι σας κι' ή πέμπτη δά... σάς ανέβηκε στο κεφάλι!...

'Εφώθησαν κάποτε τόν Άγγλο ποιητή Μίλτωνα, άν θα έμάθαινε στις κόρες του καμιά γλώσσα.

—Γιά τις γυναίκες ή μιά εγγλώσσος είναι άζοζετή, άπάντησε ό σοφός ποιητής.

'Ενας ζοροπατέρας έλεγε κάποτε σ' ένα φίλο του: —Δένε πώς ένα ποτηράκι καλό ζοσι, δίνει δύναμεις. Κι' όμως εγώ πάνω σαράντα και πάλι δεν μπορώ να σταθώ στα πόδια μου!...

ΓΝΩΜΙΚΑ ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

—'Η φιλολογία και ή πολιτική είναι για τις σημερινές γυναίκες όπι ήταν άλλοτε ή θεοζοζοήφια. Το τελευταίο τους καταφρό, δηλαδή. Μ π α λ ζ ά κ

—'Η όμορφιά δεν προζαλεί πάντα τόν έρωτα. Συχνά διεγειρεί μονάχα τόν ψυχρό θαυμασμό. 'Ενώ ή τροχαινή, ταιριασμένη μ' ένα ζοροτιμένο πρόσωπο, φέρονει πάντα εύχάριστο άποτέλεσμα. Ν τ ρ ε λ ό ε

—'Η φιλάρεσες θέλουν να σέρονουν πίσω τους όλους τους άνδρες. 'Η ευγενικές όμοις γυναίκες άποφείγουν τις τιμές του θαύματος αυτού. Δ ι ζ Ν τ ρ μ ε ν ι λ

—Πόσες φορές δεν μάζ τροχάει ν' αναγνωρίζομε σε μιά γυναίκα όλα τα ζορισιματα μιάς έρωμένης, κι' όμως να μη μπορούμε να την άγαπήσομε... Ά ν θ ν υ μ ο ς

—Μιά γυναίκα δεν μπορεί ν' άγαπήσει μ' άσηθινό έρωτα έναν άνδρα ποδ' τόν νομίζει κατώτερο της. 'Ο έρωτας ζοριζ θαυμασμό κι' ένθουσιασμό καταντάει φιλία. 'Η φιλία είναι ό ψυχραμος σύντροφος ποδ' μάζ βοηθάει να έποφείρομε τις λίγες του έρωτα. Γ ε ω ρ γ ι α Σ ά ν δ η

—Στόν έρωτα μιά μόνη στιγμή φτάνει να μεταβήη μιά μετανοοσα σε άιαροζήη. Π ά τ ε ρ Ν τ ρ μ π ό ρ κ

—Κάπο απ' αυτή την ζορά πλάνα είναι θαμμένη ή γυναίκα μου. 'Εγώ δεν φταώ γι' αυτό, όμως είμ' έζοζοιστιμένος! ' Ε π ι τ ά φ ι ο έ π ί γ ρ α μ μ α

—'Όσο πιο άνεργη είναι μιά γυναίκα, τόσο πιο άποζοζοιμένη είναι ή καρδιά της. Σ α ν τ ά λ - Ν τ ρ μ π ο ρ ι

—'Η καρδιά δεν ζοδεβνάται όπως το πνεύμα. Δέν μπορούμε να την διαζοξομε. Αυτή μάζ διαζαεί. Κ υ ρ ι α ν τ έ Ρ ι ε

—'Όταν ένας φίλος είλακρινής και τροφρός εκλήφρονει τους πόδους μας, θάταν άζοριστα να μη διαζοξοξομε σ' όλον τόν κόσμο τις καλές όμοις του. Στόν έρωτα αντίθετος ζοριάεται το πιστήριο. Άζοριστα είναι το να μιλούμε για τις παραζοφροσις μιάς έρωμένης. Ν τ ε Μ π ε ρ ν ι ζ

—'Η γυναίκα είναι σαν μιά λίρα. Άποζαίεται τα μυστικά της μόνο σ' εκέινο ποδ' ζέρει να την παθή. Μ π α λ ζ ά κ

—Στις γυναίκες μιά μονάχα ζορολογία ζοροζοιζεται και σ' αυτή θάπορε να πεθαίνον. 'Η μέρα ποδ' έα πόφρον ν' άγαπιόονται. Σ ο φ ι α Γ κ α ι

—Τίποτε δεν άζορμίζει περισσότερο μιά θοράη γυναίκα όσο ένα ζοροδεντικό χαμόγελο. Σ α ι ν - Μ ο ρ ι ζ

—'Η σεμνότης μάζ άρέσει τόσο στόν έρωτα, γιατί θέλομε να την νιζοξομε, θέλομε να ζοριέσομε όλα της τα όζοφροματα. Ζ ο α ν ν έ Ρ ο θ

—'Όσο είλαφρή κι' άν είναι μιά άλυσίδα, θα μάζ πληρώσει στο τέλος. 'Ότι μάζ εύχαιριστεί το προί μάζ στενοζοφεί το θρόνι. Κι' ή ήδοή ζοριζ άλλαγ ή μάζ είναι βάρος στο τέλος. Ν τ ε ζ ω ζ έ

—'Η άποσις έλαττόνει το μέτρο πάθη κι' αζήνη τα μεγαλα, όπως ό άγέρας σβήνει τα κεριά και φοντίνει τις ποζαμίες. Α ρ ρ ο σ φ ο ρ ω θ

—'Αζοζοιο δεν είναι μιά άσθανθής, άλλα να εκζοφροσις τόν έρωτα. Ά λ φ ρ ε ν τ έ Μ υ σ σ ε

—'Η κάλωσην ήναι στόλισμα της όμορφιάς. Σ α ι ν - Μ ο ρ ι ζ

—Οι πιο εκζινδύνοιο εκζοφοί τών γενναζών είναι οι έρωστές ποδ' τις σέβονται. Χ ά λ ι φ α ζ

—'Η γυναίκα είναι προοριωμένη για ένός μονάχα άνδρος την εύτηζία. Μ π ρ ο ν α ρ τ ε ν ν ι ζ Σ α ι ν - Π ι ε ρ

—'Ο άνδρας ποδ' τρέμει ζογτά στην έρωμένη του, δεν πλήττει ποτέ. 'Η έρωτικές άπολαύσεις είναι πάντα άνακατωμένες με το φόβο. Σ τ α ν τ ά λ

—Τα σφάλματα τών γενναζών διορθώνονται με την καρδιά. Τών άνδρων με το πνεύμα. Μ π ω σ ε ν

—'Υστερ' από ζήλα φιλιά ήμοιο άνδρα άζοφραγη, κι' όμως έπορε να φέγω ύστερ' από το πρώτο φίλι. Μ π ε τ τ ι ν α

—'Ο πόνος ζοροζοιζεί τις στιγμές, ή εύτυχία τις ζέχναι. Κ υ ρ ι α Β ο ρ α λ λ ε

—Στό νόμο ή φιλαντία πληγώνεται εύκολότερα και θαδύερα παρ' όσον έρωτα. Ά λ ε ζ α ν δ ρ ο ς Μ ε ρ σ ε ρ ω

—'Η φιλία δύο ποδ' άγαπιόονται πρώτα, είναι γηρασμένος έρωτας. Α α μ α ρ τ ι ν ο ς

